

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatro Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

41. de causa reprobationis & prædestinationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

nae quodam modo effectus esse videtur ob-
duratio. Nec ~~obdurat~~ Deus (ait August. ad
Epist. Sextū) impartiendo maliciam, sed non im-
105. partiendo gratiam, sicut nec digni sunt. & ita
Ro. 9. indurare dicitur Deus (vt dicit Apost.) &
Lib. I. non quòd quemquam cogat peccare (vt di-
cit Aug. ad Simplicianum) sed quia miseri-
cordiam iustificationis eis nou largitur.

DE CAUSA PRAEDES-
tinationis & Reprobationis.

DISTINCT. Quadragesimæ primæ
CAP. Primum.

*Reprobatio, sed non prædes-
tatio, sub merito cadit.*

Obdurationis meritū inuenimus, mise-
ricordie autē meritū non inuenimus:
quia nullū est misericordie meritum,
ne gratia euacuetur, si nō gratis donetur: sed
meritis redditur. Miseretur itaque secundū
gratiam, quæ gratis datur: obdurat autē se-
cundū iudiciū, quod meritis redditur. Vnde Deus cau-
datur itelligi, vt sicut reprobatio Dei est nol sa boni in
le misereri: ita obduratio Dei sit nō misere- prædestina
ri: vt nō ab illo irrogetur aliquid quo sit hō tione, sed
deterior, sed tantū quo sit melior nō eroge - nō mali in
tū, &c. Quū ergo gratiæ, q̄ apponitur hōi reprobatio
ad iustificationē, nulla sint merita: multò mi ne.
nus & ipsi⁹ prædestinationis, qua ab eterno

*193 a. l. 47.
Induratio dicitur
quod dicitur
247. b.
mali d. 11.*

elegit Deus quos voluit, aliqua possunt exi-
stere merita: Ita nec reprobationis, qua ab
æterno quosdam præsciuit futuros malos &
damnandos: sicut elegit Iacob, & reprobavit
Esau. quod non fuit propter merita eorum,
quia nulla tunc habebat, quoniã necdũ
ipsi existebat: nec propter futura merita que
prævideret, illum elegit, vel istum reprobavit.
Accipitur tamen aliquando reprobatio pro
obduratione, sicut prædestinatio pro effectu
suo, qui est gratiæ primæ appositio. Et illius
temporalis reprobationis est aliquod meritum,
sed non prædestinationis temporalis, sicut nec
æternæ.

Exclusio opinionis quorundam, quam aliquando Aug. sequutus est.

Ex his collige quã facilè sint opinati qui dicebãt Deum ideo elegisse Iacob, quia
talem futurum præsciuit, qui in eũ crederet,
& ei seruiret. Quod Aug. se aliquando sensisse
dicit in lib. Retractat. i. vbi ostendit quod
si propter futura merita electus esset, iam
non ex gratia esset electio. Non ergo ideo
electus est à Deo, quia talis futurus erat: sed
ex tali electione talis factus est, ita dicens:
Non elegit Deus opera cuiusquam in præ-
sciëntia, quæ ipse daturus est: sed elegit fidem
in præsciëntia, & quem sibi crediturum præ-
sciuit. Ecce de operibus retractatio. Sed
quia in ipsa fide meritum est, sicut & in ope-

Ca. 23
et lib.
de præ
dest.
sãcto.
Cap. 3

No. 82a

*Prædesti-
nationis
causa non
est fides.*

ribus: Ideo & de fide deinde retractauit, dicens quòd vtrunque, scil. fides & opera, nostrum est propter arbitrium voluntatis: & vtrūque datum est per spiritum fidei & charitatis. Vnde Aug. lib. de Prædestin. Sanctior.

Cap. 8

Non quia futuros nos tales præsciuit, ideo elegit: sed vt essem⁹ tales per ipsam electionem gratiæ suæ, qua gratificauit nos in dilecto filio suo. Similiter & retractasse dices

Ca. 68

Aug. id quod dixit lib. 83. quæst. Prædestinationem & reprobationem ex meritis, sed occultissimis prouenire. *Deinde manifestū*

fit etiam quàm falsa sit opinio illorum qui inscrutabilem iudiciorum Dei altitudinem cogitare conati sunt, dicentes animas in cælo antè conuersatas, & ibi aliquid boni vel mali egisse, & pro meritis ad corpora terrena detrusas esse. Quod respuit Catholica fide^r propter euentem Apostoli sententiã qua ait: Cùm nõdum nati essent, aut aliquid boni vel mali egissent, &c.

*Exclusio a
terius opi-
nionis.*

Re. 6.

CAP. 4. *Deus præsciuit aliqua quæ nunc non præscit: sed non sciuit aliqua quæ nunc non sciat.*

Dicimus Deum multa præsciisse quæ nunc nõ præscit. Cùm enim eius præscientia nõ sit nisi de futuris: ex quo illa quæ futura erãt, præsentia fiunt, vel prætereunt, sub Dei præscientia esse desinunt:

sub scientia verò semper sunt. Præscire enim definit, cum futura desinunt esse. Neque tamē ea minus noscit quàm antè cognoscebat.

De scientia autem dicimus, quod Deus semper scit omnia quæ aliquando sciuit. omnē enim scientiā quā aliquando habet, semper habuit, & habet, & habebit. Sed opponitur: Olim sciuit mundū creandum, & nunc non scit eum creandum. Dicendū, quod idem scit de mundo quod ante creationem sciebat. sicut antiqui patres eundem Christū quem nos credimus crediderunt: quanuis illis & nobis diuersis modis enūciatus sit, quia illi ut nasciturum, nos ut natum suscepimus. eandem enim rem diuersis temporibus designamus.

DE OMNIPOTENTIA DEI.

DISTINCT. Quadragesimæ secundæ
CAP. Primum.

Deus omnia potest.

Nunc de Dei Omnipotentia agendū. qui quod omnia possit patet ex Aug. lib. Cap. 6
Quæst. Vet. & No. Test. Omnia quidem potest Deus, sed nō facit, nisi quod cōuenit eius veritati & iustitiæ. Si dicas, possumus aliqua quæ non potest, ut ambulare, loqui, &c. Dicendū, quod illæ actiones à Dei potentia alienæ nō sunt, sed ad ipsum pertinet: nō quod eas in se habeat, sed quod in creaturis eas possit operari: facit enim ut homo ambulet